

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Endvidere har reglerne betydet, at der kun i mindre omfang er sket en løbende modernisering og tilpasning af den danske flåde af indvindingsfartøjer, bortset fra i de selskaber, der konkurrerer internationalt."

Endvidere er i de almindelige bemærkninger om samme spørgsmål anført følgende (side 8 midt til side 9 øverst):

"I bemærkningerne til 1996-loven er det endvidere forudsat, at ordningen med fartøjsgodkendelser efter § 19 i forhold til den daglige råstofforsyning fortsat administreres dels med loft over den samlede lastekapacitet på 25.000 m³ (i dag 26.250 m³), dels med loft over det enkelte indvindingsfartøjs lastekapacitet (2.000 m³).

Formålet med begrænsningen af lastekapaciteten er at sikre en bæredygtig udvikling, fordi den samlede indvinding af råstofferne begrænses i en situation, hvor der til en fartøjsgodkendelse er knyttet en fri ret til indvinding i de af miljøministeren udlagte overgangsområder. Formålet med loftet over det enkelte fartøjs lastekapacitet har til hensigt at begrænse de miljømæssige effekter ved råstofindvinding med store skibe og for at sikre, at alle landets egne kan forsynes med sømaterialer samtidig i kraft af, at der findes et vist antal arbejdende skibe. I 1996 var der i alt ca. 50 ral- og sandsugerfartøjer, heraf kun 5 fartøjer med en lastekapacitet på over 1.000 m³. Lovens forarbejder tager ikke stilling til administrationen af de fastsatte grænser for lastekapaciteten på det tidspunkt, hvor overgangsordningen udløber.

Retsstillingen efter lovændringen i 1996 er således,

- at råstofindvinding på havet kræver en tilladelse efter råstoflovens § 20 til indvinding i geografisk afgrænsede og miljøvurderede områder,
- at der af forsyningsmæssige og miljømæssige årsager - i overensstemmelse med lovbemærkningerne - er fastholdt et loft over den samlede indvindingsflådes lastekapacitet på 26.500 m³ og et loft over det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³,
- at indehavere af fartøjstilladelser efter råstoflovens § 19 frit kan indvinde råstoffer i overgangsområderne frem til den 1. januar 2007.
- at efterforskning og indvinding uden for overgangsområderne både kræver en fartøjstilladelse efter § 19 og en indvindingstilladelse efter lovens § 20, og

GORRISEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

- udgifterne til efterforskning afholdes af den, der søger om tilladelsen, ligesom det påhviler ansøgeren at foretage de fornødne undersøgelser og miljøvurderinger eller helt eller delvis at afholde udgifterne hertil.

Administrationen af lovens regler om fartøjsgodkendelse er siden 1996 sket efter de retningslinier, som fremgik af bemærkningerne til 1996-loven. I praksis har det betydet, at branchen i dag består af færre virksomheder og færre, i gennemsnit større indvindingsfartøjer."

I de almindelige bemærkninger er endvidere på siderne 10-11 og siderne 15-16 fremsat yderligere kommentarer til ophævelsen af § 19. Disse vedlægges som Bilag 1.

I bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser er der om ophævelsen af § 19 fremsat kommentarer på siderne 17, nederst - 19. Disse vedlægges som Bilag 2.

De ovenfor nævnte bemærkninger til lovforslaget skal sammenholdes med bemærkningerne til lov nr. 484 af 12. juni 1996, ved hvilken lov § 19, stk. 1 blev indføjet i lov om råstoffer m.m.

Bemærkningerne findes i Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 3251f, og de har følgende ordlyd:

"§ 19-godkendelsesordningen forudsættes fortsat administreret således, at der sættes et loft over den samlede lastekapacitet, der kan anvendes til den daglige råstofforsyning. Lastekapaciteten er fastsat til ca. 25.000 m³, og denne udgøres i dag af ca. 50 ral- og sandsugerfartøjer. Ved at fastsætte en maksimal lastekapacitet sikres en bæredygtig udvikling, fordi den samlede indvinding af naturlige ressourcer begrænses.

Også den hidtidige praksis, hvor man ikke har tilladt indvindingsfartøjer med en større lastekapacitet end 2.000 m³ til anvendelse ved indvinding af råstoffer til den daglige råstofforsyning, forudsættes fortsat. Denne grænse er bl.a. fastsat for at begrænse de miljømæssige effekter ved råstofindvinding med store skibe og for at sikre, at alle landets egne kan forsynes med sømaterialer samtidig i kraft af, at der findes et vist antal arbejdende skibe. Ud af de ca. 50 ral- og sandsugerfartøjer er det kun 5 skibe, der har en lastekapacitet på mere ned 1.000 m³."

2. Udover § 19 i den gældende råstoflov er lovens § 24, stk. 2 af væsentlig betydning.

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Ordlyden af § 24, stk. 2 er følgende:

"Miljøministeren kan tilbagekalde en godkendelse efter § 19, stk. 1. Tilbagekaldelsen skal ske med et varsel på mindst 10 år"

Denne bestemmelse stammer fra § 16 i lov nr. 237 af 8. juni 1977 om råstoffer, der havde følgende ordlyd:

"En tilladelse til indvinding efter § 15 kan tilbagekaldes af miljøministeren. Tilbagekaldelsen skal ske med et varsel på mindst 10 år."

Om denne bestemmelse er i bemærkningerne til forslaget til lov om råstoffer anførte følgende i Folketingstidende 1976-77, tillæg A II, 2. samling, spalte 2552-2553:

"Det foreslås efter ønske fra erhvervsorganisationerne, at tilladelse til råstofindvinding fra havbunden kan opsiges med et varsel på mindst 10 år. Efter 1972-loven kunne tilladelser kun meddeles for indtil 5 år ad gangen.

Erhvervsorganisationerne har over for ministeriet anført, at bygning af ralsugere kræver store og kostbare investeringer, der gør en afskrivningstid på mindst 10 år nødvendig. Når man har foreslået et opsigelsesvarsel på 10 år i stedet for en meddelelse af tilladelse for en 10 års periode, beror det på, at det kan være påkrævet at foretage kostbare reparationer eller ombygninger - eller fuldstændig udskiftning af en ralsuger midt i en 10 års periode eller i sidste del af perioden.

Under hensyn til forslagets § 19, hvorefter ministeren til enhver tid kan gribe ind i allerede meddelte tilladelser, og under hensyn til forslagets §§ 17 og 18 om muligheden for at meddele enerettstilladelse, har ministeriet fundet, at erhvervets ønsker bør imødekommes.

Der er i medfør af 1972-lovens § 11 udstedt ca. 40 tilladelser til at optage søsten (sten over 200 mm i diameter) og ca. 110 tilladelser til at optage sten (under 200 mm), sand og grus på søterritoriet.

Under hensyn bl.a. til uvisheden om ressourcernes omfang er de gældende bestemmelser administreret således, at der kun er udstedt tilladelser til virksomheder, som ved 1972-lovens ikrafttræden udøvede optagningsvirksomhed på søterritoriet og kun til det antal skibe, som da var i brug.

GØRRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Tilladelserne udløb den 30. juni 1976, men er forlænget indtil udgangen af 1977. En eventuel ændring af den nuværende praksis for udstedelse af tilladelser til nye virksomheder vil ske efter forhandling med de berørte erhvervsorganisationer."

3. Det bemærkes, at de fartøjsgodkendelser, der i tidsrummet indtil 2006 er udstedt i medfør af § 19 i den gældende råstoflov, indeholder følgende bestemmelser:

"Denne godkendelse gælder fra og kan opsiges med 10 års varsel af Miljø- og Energiministeriet, Skov- og Naturstyrelsen."

Det tilføjes, at ingen af de eksisterende godkendelser er opsagt på nuværende tidspunkt.

4. Såfremt den gældende lovs § 19 om fartøjsgodkendelse ophæves med virkning fra 1. januar 2007, vil en sådan ophævelse efter min vurdering medføre erstatningspligt for Staten på følgende grundlag:
 - a. Der vil foreligge ekspropriation, hvilket medfører erstatningspligt for Staten i henhold til Grundlovens § 73.
 - b. Da en tilladelse efter § 19, stk. 1 fra Statens side kun kan opsiges med 10 års varsel, vil der foreligge misligholdelse fra Statens side, hvilket medfører erstatningsansvar for Staten.
 - c. Såfremt den 10-årige opsigelsesperiode bortfalder som følge af lovforslaget, vil der foreligge magtfordrejning fra lovgivningsmagtens side, hvilket også medfører erstatningspligt for Staten.

ad a.

Af de ovenfor under 1. in fine anførte bemærkninger fremgår, at der alene ville blive udstedt et begrænset antal tilladelser i henhold til råstoflovens § 19, stk. 1.

Indehaverne af tilladelser i henhold til § 19, stk. 1 ville således opnå en konkurrence-mæssig beskyttet retsstilling, der må sidestilles med en kollektiv eneret. Såfremt lovforslaget gennemføres, vil konsekvensen være, at de nuværende indehavere af tilladelser vil miste deres kollektive eneret, idet den virksomhed, der hidtil har været udøvet i henhold til tilladelse efter § 19, fremover vil kunne udøves af enhver.

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Dette forhold vil i sig selv være ekspropriation, hvortil kommer, at de nuværende tilladelser kun vil kunne tilbagekaldes med 10 års varsel, hvilket yderligere understreger, at der vil være tale om ekspropriation.

Hertil kommer, at lovforslaget ønskes gennemført for at fremme konkurrencen på området, jfr. det ovenfor under 1 i 2. afsnit anførte, hvilket yderligere understreger, at der foreligger ekspropriation, da formålet med lovforslaget er at formindske indtjeningen for de nuværende indehavere af § 19-tilladelser.

Ekspropriationssynspunktet understreges yderligere af det ovenfor under 2. anførte, hvoraf fremgår, at de nuværende indehavere af § 19-tilladelser som følge af det 10-årige opsigelsesvarsel opnåede en tilsikret afskrivningsperiode.

Grundlovens § 73 er sålydende:

"Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstå sin ejendom, uden hvor almenvellet kræver det. Det kan kun ske ifølge lov og mod fuldstændig erstatning."

Det er således afgørende, om den nuværende godkendelsesordning, der medfører en kollektiv eneret (næringsret) for ejerne af godkendt indvindingsmateriel, kan siges at være "ejendom" i Grundlovens forstand.

Begrebet "ejendom" i Grundlovens § 73, stk. 1 fortolkes vidt, og fra tidligere og nyere statsretlig litteratur herom skal anføres følgende:

Poul Andersen: Dansk Statsforfatningsret 1954, side 720-721:

"Enhver Formueret. I ældre dansk Teori antoges det, at Grundlovens Ejendomsparagraf kun tager Sigte på Ejendomsret i Modsætning til obligatoriske Rettigheder, men saaledes at ikke blot Afstaaelse af Ejendomsret, men ogsaa Afstaaelse af begrænsede tinglige Rettigheder, t. Eks. Servitutrettigheder og Brugsrettigheder, samt visse Indskrænkninger i Ejendomsretten, t. Eks. ved Stiftelse af Brugs- og Servitutrettigheder, gaar ind under Bestemmelsen. Senere er det blevet den herskende Opfattelse, at Ordene Ejendom og Ejendomsret er ensbetydende med Formue og Formueret."

Samme, side 722:

"Næringsrettigheder kan være Ejendom i Grundlovens Forstand".

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Henrik Zahle, Dansk forfatningsret 3, 2003, side 186:

"Grl § 73 finder - vel på trods af ordlyden - anvendelse ikke blot på rettigheder af privat retlig karakter, men også på rettigheder af erhvervsmæssig karakter på offentlig-retligt grundlag, jf. P. Germer 2001 s 239, A Ross 1980 s 644, s 648, P. Andersen 1954 s 722. Næringsrettigheder er således beskyttet, uanset om det er rettigheder, der som næringsbrev udstedes til enhver, der opfylder visse i loven fastlagte enkle betingelser, eller det er næringsrettigheder, der kun udstedes i begrænset omfang."

Samme, side 190:

"De beskyttede rettigheder tjener til at afgive Grundlaget for vedkommende Personers økonomiske Væren og Virken", H. Matzen 1909 s 341, jf. tilsvarende A. Ross 1980 s 642 f. Dette træk harmonerer med, at den centrale (om en ikke eneste) beskyttelse, som følger af grl § 73, er erstatningskravet - en økonomisk kompensation, som den adækvate modydelse for en økonomisk afståelse."

På grundlag af det ovenfor anførte må det være klart, at en afskaffelse af godkendelsesordningen uden Skov- og Naturstyrelsens overholdelse af det for godkendelse gældende 10 års opsigelsesvarsel er en tvangsmæssig afståelse af ejendomsret, d.v.s. en ekspropriation i henhold til Grundlovens § 73.

I denne forbindelse bemærkes, at Regeringen har tilkendegivet, at den ikke vil fremsætte lovforslag, der indebærer ekspropriation. Der henvises herom til side 44 i betænkningen "Ejer, andelshaver eller lejer?" fra maj 2003.

Som Bilag 3 vedlægges betænkningens forside og side 44.

Den juridiske konsekvens af, at ekspropriation foreligger, er, at de nuværende ejere af godkendt indvindingsmateriel er berettiget til fuldstændig erstatning for det tab, de lider som følge af godkendelsesordningens afskaffelse.

Dette tab kan, udgøre et særdeles betydeligt beløb.

ad b.

I § 19-godkendelserne er anført, at godkendelsen kan opsiges med 10 års varsel fra Miljø- og Energiministeriet.

GORRISSEN FEDERSPIEL KIERKEGAARD

Af det ovenfor under 2 anførte fremgår, at baggrunden for det nævnte opsigelsesvarsel var og er at anskaffelse af indvindingsmateriel kræver store og kostbare investeringer, og at der som følge heraf skal sikres indehaverne af § 19-tilladelser en afskrivningsperiode på mindst 10 år.

Udover, at dette yderligere bestyrker, at ekspropriation foreligger, bemærkes, at såfremt lovforslagets bestemmelse om, at § 19-godkendelsen ikke længere kræves, medfører dette, at den sikrede afskrivningsperiode bortfalder.

Da opsigelsesperioden bortfalder, foreligger der kontraktlig eller forvaltningskontraktlig misligholdelse fra Statens side, hvilket medfører erstatningspligt.

ad c.

Såfremt Miljø- og Energiministeriet havde tilbagekaldt en § 19-godkendelse med virkning fra 1. januar 2007, d.v.s. uden at overholde opsigelsesvarslet på 10 år, ville Ministeriet ifalde misligholdelsesansvar.

Dette misligholdelsesansvar kan Staten ikke undgå ved i stedet at gennemføre en ændring af råstofloven, således at der ikke længere kræves tilladelse til anvendelse af indvindingsmateriel.

En sådan fremgangsmåde, hvorved lovgrundlaget ændres med henblik på at undgå erstatningspligt for Staten, vil være udslag af magtfordrejning fra lovgivningsmagtens side, hvilket vil medføre erstatningspligt for Staten.

Med hensyn til magtfordrejning fra lovgivningsmagtens side henvises til lektor, Dr. jur. Karsten Revsbechs artikel i Tidsskrift for Rettsvitenskap 1991, 50ff, særlig side 64-65.

Venlig hilsen

Heerik Christrup

som en overgangsordning frem til et nyt tilladelsessystem med vedtagelsen af lovforslaget er trådt i kraft og i fuld funktion. Indvindingstilladelserne meddeles derfor kun for en 3-årig periode.

2. Lovforslagets formål og indhold

2.1. Ophævelse af § 19 om fartøjsgodkendelse

Det foreslås, at lovens § 19 ophæves, således at reglerne om fartøjsgodkendelse i den nuværende form afskaffes. Med udløbet af overgangsordningen den 1. januar 2007 er der ikke længere behov for særlige regler om fartøjsgodkendelse, da der til denne godkendelse ikke længere er knyttet nogen ret til fri råstofindvinding.

Selv om bestemmelsen om fartøjsgodkendelse ophæves vil de nuværende indehavere af en § 19-godkendelse fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel. Ophævelsen vil imidlertid have den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag er indehavere af § 19-godkendelser.

Den hidtidige bestemmelse, om at der kan fastsættes vilkår om indretningen af indvindingsmateriellet, opretholdes som vilkår i indvindingstilladelsen og suppleres med en bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om pligt for indehaveren af en efterforsknings- og indvindingstilladelse til at anmelde det indvindingsmateriel, der anvendes. Det vil f.eks. være vilkår om, at fartøjerne har elektronisk udstyr til registrering af indvindingsfartøjets position under indvinding, til måling af størrelsen af den indvundne mængde samt til elektronisk indberetning heraf. Der vil også kunne stilles vilkår om støjgrænser i forhold til beboelse på kysten.

Den hidtidige administrationspraksis, hvor man til indvinding af den daglige råstofforsyning ikke tillod indvindingsfartøjer med større lastekapacitet end 2.000 kubikmeter, og ikke udstedte flere fartøjstilladelser end at den samlede indvindingsflådes kapacitet blev holdt på under 26.500 m³ har været båret af hensynet til en bæredygtig udnyttelse af råstoffressourcen, beskyttelse af havmiljøet samt hensynet til en uafbrudt forsyning med sømaterialer til alle landets egne, herunder småer og havne med lav sejldybde.

Der har ved de større anlægsarbejder som f.eks. Storebæltsforbindelsen været anvendt indvindingsmateriel med lastekapacitet større end 2.000 m³, og de konkrete indvindingsarbejder har ikke medført større miljøbelastning end ved anvendelse af indvindingsmateriel med en lastekapacitet på 2.000 m³ eller derunder. Det afgørende for miljøpåvirkningen har været de betingelser, der blev knyttet til indvindingstilladelsen i henhold til § 20. Der synes således ikke længere at være en miljømæssig begrundelse for generelt at begrænse det enkelte indvindingsfartøjs lastekapacitet.

For at hindre, at liberaliseringen af indvindingen ikke medfører, at større indvindingsfartøjer på meget kort tid kan tømme et område for råstoffer, vil der derimod af hensyn til den lokale forsyningssikkerhed i overgangsperioden frem til et nyt tilladelsessystem er trådt i kraft og er fuldt fungerende fortsat være behov for at begrænse størrelsen af lastekapaciteten på de indvindingsfartøjer, der anvendes. Når et nyt tilladelsessystem er trådt i kraft vil antallet af indvindere i et område kunne begrænses til en enkelt indvinder, og der vil kunne stilles vilkår om

maksimal årlig mængde, ligesom der i udvalgte indvindingslokaliteter vil kunne stilles vilkår om forsyningspligt til geografisk afgrænsede områder.

Den hidtidige maksimale grænse for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³ vil derfor blive opretholdt i en periode på 3 år for de tilladelser, der er meddelt efter reglerne i den eksisterende lovgivning. For så vidt angår eneretstilladelser f.eks. til indvinding til kystbeskyttelse og større anlægsarbejder på havet, vil der efter ansøgning kunne dispenseres fra dette tidsbegrænsede tomageloft, såfremt det godtgøres, at anvendelsen af større indvindingsfartøjer ikke medfører øgede miljø- og naturmæssige effekter. Loftet over indvindingsflådens samlede lastekapacitet vil ikke blive opretholdt efter lovens ikrafttræden.

2.2. Ændring af reglerne om efterforsknings- og indvindingstilladelse.

Lovforslaget indebærer, at reglerne om meddelelse af tilladelse til efterforskning og indvinding ændres således, at tilladelsen både kan meddeles efter ansøgning og efter udbud. Endvidere indebærer lovforslaget, at der i en tilladelse kan fastsættes vilkår om, at der skal betales vederlag til staten.

Med forslaget ophæves kravet om, at der til et konkret område skal meddeles efterforsknings- og indvindingstilladelser til flere virksomheder, såfremt flere er interesserede. Dette tilladelsessystem har i praksis vist sig ikke at kunne administreres som forudsat og har været en væsentlig forhindring for udlægning af nye områder til råstofindvinding. Se hertil ovenfor under pkt. 1.2.

Forslaget indebærer følgende måder at meddele tilladelser på:

1. Salg af indvindingsret til mindre mængder råstoffer fra statsligt udlagte indvindingsområder. En mindre andel af råstofforsyningen til kystnære anlæg og lokal anvendelse på land efterspørges i små mængder, geografisk spredt og tidsmæssigt uforudsigeligt. Som branchen og markedet er i dag, er det vurderingen, at branchen ikke vil have den fornødne økonomiske kapacitet til at foretage den efterforskning og miljøvurdering, som ifølge råstofloven er en forudsætning for, at der kan gives tilladelse til indvinding i nye områder, der kan sikre forsyningen til små anlægsarbejder, til øerne og de mindre havne og pladser.

Af hensyn til forsyningssikkerheden foreslås det derfor, at staten udlægger et antal geografisk spredte indvindingsområder (formentlig fra de i dag eksisterende områder med fællestilladelser), hvorfra staten mod betaling af vederlag løbende sælger retten til indvinding i mindre mængder.

2. Eneretstilladelse til erhvervmæssig indvinding efter statsligt udbud. Udbudsordningen er først og fremmest målrettet mod de virksomheder, der på leverer materialer til og bygge- og anlægsformål herunder til betonindustrien (langtidskontrakter). Antallet af udbudsrunder, antallet samt størrelsen af områderne samt mængden, staten udbyder, vil være bestemt af en løbende vurdering af markedets kommercielle efterspørgsel. Udbudsordningen forventes at kunne fremme havindvundne råstoffers andel af det samlede danske råstofforbrug og dermed bidrage til at dæmpe prisudviklingen i bygge- og anlægssektoren.

Som væsentligt kriterium i udbuddet og dermed ved valg af vinder vil indgå størrelsen af det vederlag, tilbudsgiver tilbyder staten for indvindingsretten.

anlægssektoren. Det skønnes derfor, at lovforslaget vil betyde en væsentlig positiv erhvervsøkonomisk effekt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Der er ingen administrative konsekvenser for borgeme.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vil ikke medføre en ændring i de miljømæssige hensyn og vilkår, der er knyttet til efterforskning og tilladelse til råstofindvinding på havet. Lovforslaget forventes derfor ikke at medføre miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget fremmer den frie udveksling af tjenesteydelser, jf. EF-traktatens artikel 49, som forbyder restriktioner, der hindrer den frie udveksling af tjenesteydelser. Udenlandske virksomheder har over for Kommissionen rejst spørgsmålet om, hvorvidt den nuværende administrationspraksis er i strid med EF-traktatens artikel 49. Lovforslaget forventes at bilægge en eventuel uoverensstemmelse herom. Den foreslåede overgangsordning vil blive meddelt EU-kommissionen i forbindelse med lovforslagets fremsættelse i Folketinget. Overgangsordning sigter specifikt at sikre forsyningen fra de nuværende indvindingsområder og giver for de øvrige tilladelser efter den nuværende lovgivning mulighed for efter ansøgning at anvende større indvindingsfartøjer. Det vurderes, at overgangsordningen ikke vil være i strid med traktatens konkurrenceregler.

Endvidere indeholder lovforslaget en præcisering af statens forpligtelse til at opfylde habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, se hertil de specielle bemærkninger til lovforslagets nr. 15, samt EU mineaffaldsdirektiv.

Mineaffaldsdirektivet har til formål, at opstille foranstaltninger, procedurer og retningslinjer, som kan forebygge og i videst muligt omfang begrænse de skadevirkninger på miljøet (vand, luft, jord, fauna, flora og landskab) og de afledte risici for menneskers sundhed, der skyldes håndteringen af affald fra indvindingsindustrien. Den danske indvinding af råstoffer reguleres af råstoflovens krav. Herunder tilladelse til råstofindvinding på vilkår og krav om efterbehandling af råstofområdet efter indvindingens ophør. Råstoflovens krav sikrer, at råstofindvindingen i Danmark ikke producerer mineaffald, idet det materiale (overjord og muld), der ikke bringes ud af området som råstof skal benyttes i efterbehandlingen af området. Det betyder, at området, når efterbehandlingen er afsluttet igen kan anvendes til jordbrugsformål eller kan overgå til anden anvendelse.

Herudover indeholder lovforslaget ikke EU-retslige aspekter ud over ændringer i forhold til den gældende råstoflov, som Kommissionen har vurderet i forbindelse med lovens vedtagelse i 1996.

8. Forholdet til anden lovgivning

Spørgsmålet om, hvorvidt indehavere af fartøjsgodkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves, har været forelagt Justitsministeriet, som har oplyst følgende:

” Miljøministeriet har overfor Justitsministeriet rejst spørgsmål om, hvorvidt indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves. Overvejelserne om ophævelse skal ses i lyset af, at Konkurrencerådet har gennemført en undersøgelse af bl.a. bestemmelsen i § 19 og

anbefalet en ophævelse af bestemmelsen. En ophævelse af § 19 vil i overensstemmelse hermed i givet fald varetage konkurrencemæssige hensyn.

Det følger af råstoflovens § 19, stk. 1, at der til efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen kun må anvendes indvindingsmateriel, der er godkendt af miljøministeren. Det er oplyst, at der ud fra hensynet til at sikre en bæredygtig udvikling i forhold til den samlede indvinding af naturlige ressourcer kun er udstedt ca. 50 § 19-godkendelser svarende til en samlet lastekapacitet på omkring 25.000 kubikmeter.

Indehavere af en § 19-godkendelse vil efter det oplyste fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel, selv om bestemmelsen i § 19 ophæves. Ophævelsen vil imidlertid have den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag har en § 19-godkendelse.

Det er på det foreliggende grundlag Justitsministeriets opfattelse, at en sådan virkning af ophævelsen af § 19 ikke vil indebære ekspropriation i forhold til indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19."

9. Virksomhedspanel

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR), som har vurderet, at forslaget [afventer høring]....

10 Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

[sammenfattende skema]

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1***Til nr. 1**

Bestemmelsen fastlægger, at lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører direktiv om håndtering af affald fra udvindingsindustrien (mineaffaldsdirektivet) og dele af habitatdirektivet, og at dette fremover vil fremgå af fodnote til lovens titel. Mineaffaldsdirektivet er – med enkelte præciseringer, se hertil bemærkningerne til lovforslagets nr. 4-6 – opfyldt ved den gældende råstoflov, og direktivet implementeres ved fodnoten. For så vidt angår habitatdirektivet henvises til bemærkningerne til nr. 15.

Til nr. 2

Forslaget skal sikre, at der ikke utilsigtet sker ændringer i reglerne på råstofområdet som følge af kommunalreformen. Udarbejdelsen og offentliggørelsen af en redegørelse til brug for vurderingen af, om der er behov for justeringer eller ændringer i råstofplanen svarer til de tidligere bestemmelser i planloven om offentliggørelse af forslag til regionplanen, som også indeholdt en redegørelsesdel. Redegørelsen omfatter regionens råstofforsyningsituation, herunder en vurdering af udviklingen i råstofforbruget og et eventuelt behov for at udlægge nye indvindingsområder.

Til nr. 3

Forslaget skal sikre, at der ikke utilsigtet sker ændringer i reglerne på råstofområdet som følge af kommunalreformen. Ministerens beføjelse til i særlige tilfælde at pålægge et amtsråd at bringe lovens bestemmelser i anvendelse svarer til en tidligere bestemmelse i planloven, som i forbindelse med lovgivningen om kommunalreformen ikke blev overført til råstofloven.

Til nr. 4-6

Af hensyn til gennemførelsen af EU's mineaffaldsdirektiv indeholder lovforslaget en række præciseringer, som afspejler administrationen af råstofloven i praksis. Der tilsigtes med disse forslag ingen ændringer i lovens administration. Den danske indvinding af råstoffer reguleres af råstoflovens krav, herunder vilkår og krav om efterbehandling af råstofområdet efter indvindingens ophør. Råstoflovens krav sikrer, at råstofindvindingen i Danmark ikke producerer mineaffald, idet det materiale (overjord og muld), der ikke bringes ud af området som råstof, skal benyttes i efterbehandlingen af området. Det betyder, at området, når efterbehandlingen er afsluttet igen kan anvendes til jordbrugsformål eller kan overgå til anden anvendelse.

Til nr. 7

Ophævelsen af § 19 vedrørende fartøjsgodkendelse er en naturlig forlængelse af lovændringen i 1996, jf. lov nr. 484 af 12. juni 1996, hvor der parallelt med kravet om, at ansøger er indehaver af en fartøjsgodkendelse, stilles krav om en indvindingstilladelse til et geografisk afgrænset og miljøvurderet område.

Før 1996-loven kunne indehavere af § 19-tilladelser foretage indvinding overalt på det danske havområde, medmindre der var nedlagt forbud herimod. Med 1996-loven og dens overgangsbestemmelser blev den indvindingssret, der fulgte med § 19 tilladelsen, begrænset til 10 års fri indvinding frem til 1. januar 2007 i områder, der var udlagt efter lovens

overgangsbestemmelser – såkaldte overgangsområder. Uden for overgangsområderne var der herefter krav om en konkret indvindingstilladelse efter lovens § 20.

Den 10-årige overgangsordning udløber den 1. januar 2007, hvilket svarer til lovens opsigelsesfrist for § 19-tilladelser efter den daværende råstoflovs § 24. Efter den 10 års overgangsordning har de rettigheder, der var knyttet til § 19 tilladelser udstedt inden den 1. januar 1997, ændret sig, således at tilladelserne alene kan udnyttes i miljøvurderede områder med tilladelse efter råstoflovens § 20. Det blev derfor ikke fundet nødvendigt at foretage en formel opsigelse af de eksisterende § 19-tilladelser, jf. bemærkningerne til lovforslag nr. L 183, Folketingsåret 1995-96.

Ophævelsen af § 19 betyder således ingen indskrænkning i de nuværende § 19-tilladelser, idet materiellet fortsat vil kunne anvendes i forbindelse med en indvindingstilladelse efter § 20.

Som opfølgning på Konkurrencerådets udtalelse den 9. november 2005 har Justitsministeriet fået forelagt spørgsmålet om, hvorvidt indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter Grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves. Justitsministeriet har oplyst følgende:

” Miljøministeriet har overfor Justitsministeriet rejst spørgsmål om, hvorvidt indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19 vil have krav på erstatning efter grundlovens § 73 om ekspropriation, hvis bestemmelsen i råstoflovens § 19 ophæves. Overvejelserne om ophævelse skal ses i lyset af, at Konkurrencerådet har gennemført en undersøgelse af bl.a. bestemmelsen i § 19 og anbefalet en ophævelse af bestemmelsen. En ophævelse af § 19 vil i overensstemmelse hermed i givet fald varetage konkurrencemæssige hensyn.

Det følger af råstoflovens § 19, stk. 1, at der til efterforskning og indvinding af råstoffer på søterritoriet og kontinentalsoklen kun må anvendes indvindingsmateriel, der er godkendt af miljøministeren. Det er oplyst, at der ud fra hensynet til at sikre en bæredygtig udvikling i forhold til den samlede indvinding af naturlige ressourcer kun er udstedt ca. 50 § 19-godkendelser svarende til en samlet lastekapacitet på omkring 25.000 kubikmeter.

Indehavere af en § 19-godkendelse vil efter det oplyste fortsat kunne anvende det godkendte indvindingsmateriel, selv om bestemmelsen i § 19 ophæves. Ophævelsen vil imidlertid have den virkning, at de pågældende risikerer at blive udsat for konkurrence fra flere end den begrænsede kreds, som i dag har en § 19-godkendelse.

Det er på det foreliggende grundlag Justitsministeriets opfattelse, at en sådan virkning af ophævelsen af § 19 ikke vil indebære ekspropriation i forhold til indehavere af godkendelser efter råstoflovens § 19.”

For så vidt angår udstedelse af § 19-godkendelser har praksis været meget restriktiv. Der er i overensstemmelse med lovbemærkningerne til 1996-loven administrativt blevet fastsat maksimale grænser for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³, og antallet af fartøjsgodkendelser er begrænset således, at den samlede indvindingsflådes kapacitet ikke overstiger 26.250 m³. Begrænsningen i såvel det enkelte fartøjs lastekapacitet som i den samlede flådes lastekapacitet har sat en kendt grænse for, hvor store mængder og med hvilken hastighed den godkendte indvindingsflåde kan indvinde fra de områder, hvor der er fri adgang til indvinding. Begrænsningen er begrundet i såvel forsyningsmæssige som miljømæssige hensyn.

Herudover er der efter råstoflovens § 19, stk. 2, og uden hensyn til loftet på 26.500 m³ meddelt midlertidige fartøjsgodkendelser for en tidsbegrænset periode til en konkret, nærmere begrænset opgave, f.eks. i forbindelse med anlægsarbejderne på Storebæltsbroen og Øresundsforbindelsen. Det har hidtil været en forudsætning, at den konkrete opgave har været udbudt i særskilt EU-licitation, og at ansøgeren har vundet opgaven som hovedentreprenør, eventuelt i joint venture med andre. På grund af Konkurrencerådets påtale af den konkurrencebegrænsende effekt af den hidtidige praksis ved meddelelse af fartøjsgodkendelser, har Skov- og Naturstyrelsen besluttet at ændre praksis således, at der i forbindelse med indvindingsopgaver, der udbydes i licitation, efter ansøgning vil blive meddelt midlertidige fartøjsgodkendelser til de virksomheder, der påtænker at byde på licitationen. Tilladelsen vil kun kunne udnyttes af vinderen af licitationen.

Med ophævelsen af § 19 vil der ikke længere blive krævet særskilt fartøjsgodkendelse i forbindelse med indvinding af råstoffer på havet. Den hidtidige bestemmelse om, at der kan fastsættes vilkår om indretningen af indvindingsmateriellet opretholdes som vilkår i indvindingsstilladelsen efter lovens § 20, ligesom der kan stilles vilkår om pligt for indehaveren af tilladelsen til at anmelde det indvindingsmateriel, der anvendes, jf. bemærkningerne til nr. 5 om forslag til § 21, stk. 4.

For at hindre, at liberaliseringen af indvindingen ikke medfører, at større indvindingsfartøjer på meget kort tid kan tømme et område for råstoffer, vil der derimod af hensyn til den lokale forsyningssikkerhed i overgangsperioden frem til et nyt tilladelsessystem er trådt i kraft og er fuldt fungerende fortsat være behov for at begrænse størrelsen af lastekapaciteten på de indvindingsfartøjer, der anvendes. Når et nyt tilladelsessystem er trådt i kraft vil antallet af indvindere i et område kunne begrænses til en enkelt indvinder, og der vil kunne stilles vilkår om maksimal årlig mængde, ligesom der i udvalgte indvindingslokaliteter vil kunne stilles vilkår om forsyningspligt til geografisk afgrænsede områder.

Den hidtidige maksimale grænse for det enkelte fartøjs lastekapacitet på 2.000 m³ vil derfor blive opretholdt i en periode på 3 år for de tilladelser, der er meddelt efter reglerne i den eksisterende lovgivning. For så vidt angår enerettstilladelser f.eks. til indvinding til kystbeskyttelse og større anlægsarbejder på havet, vil der efter ansøgning kunne dispenseres fra dette tidsbegrænsede tonnageloft, såfremt det godtgøres, at anvendelsen af større indvindingsfartøjer ikke medfører øgede miljø- og naturmæssige effekter. Loftet over indvindingsflådens samlede lastekapacitet vil ikke blive opretholdt efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 8

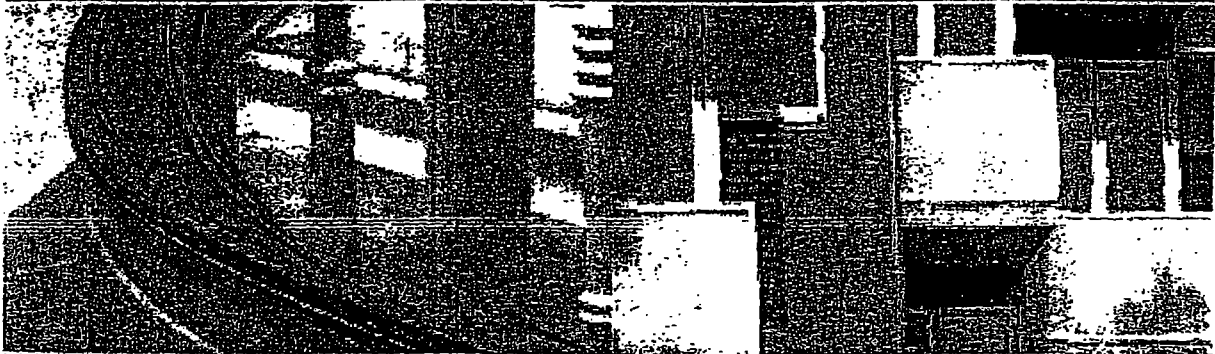
Der er tale om en konsekvensændring af overskriften.

Til nr. 9

Der tilsigtes med lovændringen at meddelelse af tilladelse til efterforskning og indvinding kan ske ved udbud. De nærmere bestemmelser vil af miljøministeren blive fastsat i en bekendtgørelse om meddelelse af efterforsknings- og indvindingsstilladelser på havet, herunder om hvilke tilladelser, der omfattes af udbud, om afholdelse af udbudsforretning og om vilkår i tilladelser.

Det vil i bekendtgørelsen blive fastsat, hvilke kriterier der vil blive lagt vægt på ved meddelelse af tilladelser. Hermed vil den hidtidige administrative praksis blive ændret, således at det også i ansøgningssituationen med konkurrerende ansøgninger vil være muligt ud fra vægtning af en række kriterier at vælge den, til hvem tilladelsen meddeles.

Ejer, andelshaver eller lejer?

Økonomi- og Erhvervsministeriet
Finansministeriet
Indenrigs- og Sundhedsministeriet
Justitsministeriet
Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Skatteministeriet
Socialministeriet

Maj 2003

3.1 Indledning

Ifølge udvalgets kommissorium har udvalget til opgave at forberede en reform, der giver beboerne i almene boliger adgang til at overtage deres bolig på ejer- eller andelsbasis. Udvalget skal således beskrive, hvordan en sådan ordning kan gennemføres.

Udvalget har bl.a. overvejet en model, som under nærmere angivne betingelser ville give den enkelte lejer en umiddelbar køberet. Modellen ville indebære, at lejerens fik krav på at overtage sin bolig, hvis den pågældende måtte ønske det, uden at denne ret ville være betinget af godkendelse fra boligorganisationen, kommunalbestyrelsen eller andre. Efter modellen ville lejerens frit kunne vælge, om den pågældende ville overtage sin bolig som ejerbolig eller som andelsbolig.

Justitsministeriet og Kammeradvokaten har over for udvalget tilkendegivet, at man er mest tilbøjelig til at mene, at en ordning, hvor en lejer vil have en umiddelbar ret til at overtage sin bolig, vil indebære ekspropriation efter grundlovens § 73. Det må således antages, at almene boligorganisationer nyder beskyttelse efter denne bestemmelse, og at en lovgivning, der skaber pligt for organisationerne til på lejerens begæring at sælge en bolig, formentlig vil udgøre et indgreb af ekspropriativ karakter. Dette gælder, uanset at ordningen i givet fald indrettes på en måde, der indebærer, at organisationen/afdelingen ikke lider noget økonomisk tab ved salget.

Regeringen har tilkendegivet, at den ikke vil fremsætte et lovforslag, der indebærer ekspropriation, og udvalget finder derfor ikke anledning til at beskrive denne model yderligere.

I det følgende skitseres i stedet en anden model, hvorefter lejerne kan få adgang til at overtage deres bolig. Denne model adskiller sig fra den ovenfor omtalte model ved ikke at tillægge den enkelte lejer en umiddelbar ret til at overtage sin bolig, men derimod at lade det være op til lejerflertallet i den pågældende afdeling, om der skal være adgang for lejerne i afdelingen til at købe deres lejligheder, jf. nærmere under afsnit 3.3.2. Derudover får de enkelte boligorganisationer også mulighed for at træffe beslutning om at tillade, at lejerne i organisationens afdelinger kan overtage deres boliger.

Skov- og Naturstyrelsen
sns@sns.dk

15. december 2006

Høringssvar ny råstoflov

Dansk Industri (DI) har modtaget udkast til ny råstoflov i høring.

DI har ingen bemærkninger til de konsekvensrettelser, der er fremlagt i lovforslaget, til habitatdirektiv, mineaffaldsdirektiv og strukturreform.

DI støtter formålet vedrørende de nye regler for indvinding af råstoffer på havet, som er at sikre en fri og dermed større konkurrence inden for indvinding af råstoffer på havet samt at modernisere tilladelsesordningen, herunder udbud og vilkår om vederlag til Staten.

DI har overordnet følgende bemærkninger til udkastet

- Lovforslaget mangler en initiativret til forundersøgelser, efterforskning og indvinding
- Lovforslaget stiller i udsigt, at licensperiode/eneret bliver meget kort. Det fjerner incitamentet til at gennemføre efterforskning og belaster forsyningssikkerheden, som er vigtig for eksempelvis cement- og betonproducenterne
- Opgørelsen af de økonomiske konsekvenser stemmer ikke overens med DI's opgørelser

DI vil anbefale, at der afsættes mere tid til at bearbejde lovforslaget.

Det foreslås, at der gennemføres mindre ændringer i den fremlagte lovttekst. Forslag til ændringer er vedlagt i bilag I.

Derefter anbefaler DI, at bemærkningerne til lovforslaget bearbejdes, bl.a. baseret på notater om tilsvarende lovgivning og administration for mineralindustri i vores nabolande og på Grønland, således at udgangspunktet for udarbejdelse af et administrationscirkulære for ansøgning og udarbejdelse af tilladelser bliver væsentligt ændret i forhold til det aktuelle forslag.

Der udarbejdes et notat om konsekvenserne af lovgivningen for tilgængelighed af råstoffer i fremtiden for bygge- og anlægssektoren. Herunder en belysning af effekten for sandsynlige større infrastrukturprojekter i Danmark.

Vilkår omkring vederlag i henhold til § 21, stk. 5 og 6 foreslås udsat, til ovennævnte analyser er gennemført og debatteret.

Der er i "almindelige bemærkninger" og "bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser" alvorlige faktuelle fejl og misforståelser, som, hvis de efterleves i administrationen af loven, kan hindre loven i at blive implementeret på en fornuftig måde og derved hæmme råstofmarkedet til alvorlig gene for bygge- og anlægsmarkedet.

I bemærkningerne til den gældende lov nævnes, at de nuværende reglers § 20 og § 21 i praksis ifølge Skov- og Naturstyrelsen har betydet, at den er umulig at administrere efter. Samme fejl bør ikke gentages i den nye lov.

DI er uforstående over for, at Skov- og Naturstyrelsen ikke i det lovforberedende arbejde har inddraget lovgivning og administrationserfaringer fra nabolandene og råstofloven for Grønland, herunder de aspekter som knytter sig til konkurrenceforholdene. I Tyskland og England får indvinderen eksempelvis licens for samlet 30 år.

Forslaget om at anvende udbud som løsning på administrationen, af hvem der skal have tilladelse (licens) til at indvinde en given mængde i et givet område, er nærliggende men er uprøvet i dansk lovgivning for mineralske råstoffer. Mineralske råstoffer afsættes på et lokalt marked med meget varierende krav til produktkvalitet afhængig af brugerens behov (farve, kornstørrelse, bjergartsfordeling etc.). Modsat afsættes olie eksempelvis på et globalt marked.

Det bør overvejes, om muligheden for udbud ikke skal have en mindre rolle i lovforslaget, således at udbud kun vil blive anvendt, hvor det ikke er muligt at udvælge en virksomhed ud fra kriterier som f.eks. søgetidspunkt ("Først i tid bedst i ret"), årlige minimumsmængder og virksomhedens kvalifikationer, som f.eks. anvendes af råstofloven for Grønland og administrationen af de tyske råstoffer på havet. Kriterier som efterfølgende overføres som krav i en tilladelse.

Når DI anbefaler, at man læner sig op af den tyske model, så skyldes det, at i England er ejerskabet og tilladelsesdelen adskilt, i og med at ejerskabet ligger i "The Crown Estate". Den konstruktion findes ikke i Danmark. Det betyder bl.a., at den, der tager initiativet og udbyder licensen, ikke også skal give tilladelse, stille vilkår, føre tilsyn mv.. Det giver en uhensigtsmæssig rollefordeling, hvis en myndighed har alle kasketterne på samtidig.

Markedsmæssigt er vi naboer til Tyskland. Derfor vil konkurrencen i høj grad foregå mellem det danske og det tyske marked. Det er derfor rimeligt, at danske virksomheder får vilkår der ligner de tyske.

DI's råstofudvalg deltager meget gerne i revision af bemærkningerne til loven. Det er vigtigt, at lovens effekt i relation til råstofmarkedet, som påvirker bygge- og anlægsmarkedet, er grundigt belyst, inden man øger omkostninger for et erhverv. I værste

fald kan implementering af lovgivningen føre til, at den nuværende forsyning af materialer til pladser vil blive reduceret eller forsvinde i nær fremtid, hvilket vil øge priserne og gøre Danmark mere afhængig af import af granit.

Med venlig hilsen

Jesper Kielsgaard

Bilag:

1. Forslag til ændringer af lovtekst
2. Kommentarer til bemærkningerne til lovforslaget
3. Indvindingsrettigheder i England og Tyskland (Resumé), Mogens Moe DLA Nordic Cph.

Uddybende dokumentation kan eftersendes.

Bilag 1. Forslag til ændring af lovtæksten

1. Initiativretten

DI vurderer, at det er bekymrende, at det af lovforslaget med de tilhørende bemærkninger ikke klart fremgår, at råstofindustrien, dvs. indvindingsfirmaerne, har en initiativret i forbindelse med udlæg af nye områder til indvinding samt mulighed for indledende undersøgelser (forundersøgelser).

Skov og Naturstyrelsen har ved flere lejligheder stillet branchen en sådan initiativret i udsigt.

Initiativretten kan indeholdes i lovtæksten ved at formulere § 20, stk. 2 som følger:

§ 20, stk. 2, ændres således at de markerede ord i teksten er tilføjelser:

"Stk. 2. Tilladelser til *forundersøgelse*, efterforskning og indvinding kan meddeles en ansøger *efter ansøgning* eller offentligt udbud."

2. Licensperiode

DI støtter, at der i lovtæksten § 20 stk. 3, åbnes mulighed for at tidsbegrænse en tilladelse til efterforskning og indvinding.

Praksis skal imidlertid tilpasses de meget omfattende investeringer i udstyr og efterforskning. Se kommentarer til bemærkningerne bilag 2.

DI vurderer, at formuleringen af § 24, stk. 1 kan medføre, at et firma kan vinde et udbud og derefter sidde uvirksom i 2 år og 11 måneder på en forekomst uden at foretage sig noget.

DI anbefaler, at § 24, stk. 1 ændres, så dette ikke kan forekomme.

3. Økonomiske konsekvenser, prisdannelse

Det fremgår af lovtæksten, at Miljøministeriet i en tilladelse efter § 20, stk. 1 kan fastsætte vilkår om betaling af vederlag.

DI er af den opfattelse, at loven ikke giver myndighederne mulighed for i en given tilladelse at undlade opkrævning af vederlag for både administrationsomkostninger, areal og produktionsmængde. Derved er der risiko for, at omkostningerne for indvinding af en given forekomst ikke er rentabel, og en potentiel råstofressource går tabt.

Vi vil derfor foreslå nedenstående ændring af lovtæksten:

§ 21, stk. 5: Miljøministeren kan i forbindelse med administration af en tilladelse efter § 20, stk. 1 fastsætte vilkår om betaling af vederlag til staten for behandling af ansøgning og opfølgning på tilladelsens overholdelse. Derudover har staten ved flere ansøgninger på samme areal mulighed for via udbud at fastsætte betaling af vederlag til staten, jf. dog stk. 6.

Bilag 2. Kommentarer til bemærkningerne

1. Initiativretten

Det bør klart fremgå af bemærkningerne, at også private råstoffirmaer har adgang til at initiere udlæg af et nyt område til eget brug. En sådan ordning er ikke til hindring for, at Staten skal have et vederlag i forbindelse med indvindingen. I den formulering, der optræder i det udsendte lovforslag, er det ikke entydigt, hvordan initiativretten er fordelt.

Det er her relevant, at undergrundsloven indeholder en udtrykkelig bestemmelse om initiativret for de private virksomheder (i § 12).

Herved sikres det, at de kompetencer, der findes i det private erhvervsliv, bliver inddraget fra starten af processen, samt at det er de råstoffer, der er efterspørgsel efter, som der bliver udlagt. At det alene er Staten, der kan udbyde områder, virker uforholdsmæssigt bureaukratisk, og DI frygter, at det vil forsinke processen markant og medføre mangel på råstoffer i fornødne mængder og kvaliteter.

2. Licensperioden

Af bemærkningerne til § 20 fremgår det, at det alene er Konkurrencestyrelsens betragtninger om en råstofferlicens løbetid, der kommer til at afgøre, hvor lang tid en indvinder får til at indvinde, og at en løbetid på 5 år undtagelsesvist vil kunne opnås.

Det er i denne sammenhæng væsentligt, at en indvindingslicens løbetid først og fremmest skal afspejle den periode, som investeringer i produktionsanlæg og skibe afskrives over.

Ligeledes bør efterforskningsomkostningerne indgå som en parameter.

Med investeringer i størrelsesordenen 25 til 100 mio. kr. og efterforskningsomkostninger i størrelsesordenen 1-5 mio. kr. giver en afskrivningsperiode på 1-2 år, eller i særlige tilfælde 5 år, som nævnt i bemærkningerne, ikke mulighed for at foretage rentable investeringer.

DI gør i den forbindelse opmærksom på at i EU nabolandene England og Tyskland har licenshavere 30 hhv. 50 år med eksklusivitet. (Se resume DLA Nordic, Mogens Moe - bilag 3.). I England var licensperioden indtil for nylig 15 år, men den blev forlænget til 30 år for at give industrien rimelige forretningsvilkår!

En meget kort licensperiode vil ikke alene gøre det umuligt at drive en forretning, der skal aflægge et retvisende regnskab jfr. de gældende og af Danmark tiltrådte regler for regnskaber. Det vil også give en konkurrencemæssig skævvridning i forhold til indvindingsfirmaer i vores nabolande.

DI foreslår derfor, at man i Danmark lægger sig på linie med England og Tyskland og giver licenser med en løbetid på 30 år. I løbet af de 30 år skal vilkår for så vidt angår krav til minimale indvindingsmængder vederlag til Staten og miljørelaterede vilkår genforhandles med passende intervaller f.eks. hvert tiende år, som er praksis på land.

3. Økonomiske konsekvenser

Af § 21, stk. 5 fremgår det, at en tilladelse efter § 20 vil omfatte vilkår om:

1. Et vederlag beregnet på baggrund af arealet, der udlægges
2. Et vederlag beregnet på baggrund af mængden der udvindes
3. Et vederlag der dækker Statens udgifter

Herudover skal indvinderen bekoste:

4. Efterforskning og
5. Miljøundersøgelser relateret til udlægning af området.

I kommentarerne til §§ 20 og 21 står der, at ændringen af administrationen vil medføre lavere priser.

DI mener, markedet for tilslagsprodukter produceret på havet hidtil har været udsat for konkurrence. Dels er der en intern konkurrence firmaerne imellem, dels er der udtalt konkurrence fra landbaserede grusmaterialer og substituerende materialer fra udlandet. Der er således ingen grund til at tro, at prisniveauet hidtil har været "unaturligt" højt.

I det fremlagte lovforslag lægges der op til et "udbuds"system, hvor den, der byder **højest**, får licensen. Der er altså tale om en bortauktionering af rettigheder. I et normalt udbudssystem er den styrende mekanisme, at den, der leverer en ydelse til den **laveste pris**, får opgaven. Det giver en lavere pris for aftageren.

Det kan anbefales, at der skæves til Undergrundsloven, der kun anvender det økonomiske vederlag som et sekundært kriterium, mens de primære kriterier er ansøgerens sagkundskab og projekt (§ 12 a).

Baseret på ovennævnte er det vanskeligt at forestille sig, at det fremlagte forslag vil give lavere priser når:

- producenten pålægges 5 nye udgifter, der ikke tidligere har været afholdt
- den, der pålægger sig selv den højeste udgift via udbuddet, får licensen

I den forbindelse skal det atter erindres, at lovens bemærkninger lægger op til, at licensperioden bliver meget kort, så omkostningerne til punkterne 3, 4 og 5 skal lægges på salgsprisen over en meget kort tidshorisont.

Prisdannelse og konkurrence

DI vil afslutningsvis gerne fremhæve, at der er risiko for, at priserne på sømaterialer vil stige.

Såfremt prisdannelsen medfører prisstigninger på bare nogle få procent på sømaterialer, vil det betyde en forskydning af indvindingen fra hav til land og fra danskproducerede varer til importerede.

Sømaterialer afsættes i konkurrence med materialer fra land og med importerede sand og stenprodukter.

Selv en mindre prisstigning vil derfor medføre, at

- det for en del varer bliver økonomisk rentabelt at føre landbaserede materialer frem over store afstande. Det vil medføre øget transport med tilhørende miljøbelastning
- en væsentlig del af den danske produktion erstattes med import af helknuste produkter. Denne import domineres af meget få store virksomheder

Det hollandske transportministerium har gennemført en undersøgelse af det nordeuropæiske råstofmarked. Baggrunden for undersøgelsen er, at Holland er meget afhængig af importen af råstoffer. en naturlig mangel på råstoffer i et land med stor befolkningstæthed, koblet med en meget restriktiv råstofpolitik på land har medført, at der er en udtalt mangel på råstoffer i Holland. I erkendelse af at fremtidig udvikling og vedligehold af infrastrukturen er helt afhængig af tilgængelige råstoffer, gik Holland i gang med at sikre, at deres råstofpolitik er i tråd med de faktiske forhold, således at landet også i fremtiden har adgang til tilstrækkelige mængder råstoffer.

I Danmark forventes det, at det i fremtiden bliver vanskeligere at få indvindingstilladelser på land. Såfremt den udvikling også bliver resultatet på havområdet, vil Danmark ende i en situation parallel til den hollandske se: "Construction raw materials policy and supply practices in northwestern Europe" udgivet af det hollandske transportministerium:

<http://internationaal.bouwgrondstoffen.info/>

Til delvis opvejning af de øgede omkostninger ved indvinding kan der i særlige tilfælde være en potentiel rationaliseringsgevinst ved at have en længerevarende eksklusiv licens til råstofindvinding i et givet område.

Der vil være basis for:

- geologisk kortlægning af kvalitet og mængder
- planlægning af indvinding
- investering i/tilpasning af fartøjer og produktionsanlæg på land

Mulighed for at udnytte dette potentiale vil variere fra forekomst til forekomst samt afhænge af investeringsperiodens længde. Det vurderes ikke at være rentabelt at planlægge og tilpasse, hvis licensperioden kun er af få års varighed.

NOTAT

Til:	NCC Råstoffer
Fra:	Mogens Moe
Vedr.:	Indvindingsrettigheder i England og Tyskland
Dato:	18. december 2006

Indvindingsrettigheder i England

Der kræves tilladelse fra Crown Estate til at foretage indvinding på søterritoriet indtil 12 sømil.

Initiativretten

Det er Staten, der udpeger de områder, hvor efterforskning må finde sted. Indvinderen får en eksklusiv efterforskningsret for maksimum 12 måneder til et afgrænset område. Indvinderen må herefter undersøge området for alle typer råstoffer.

Som en del af undersøgelsestilladelsen får efterforskeren en vis periode (normalt 5 år) til at søge Crown Estate om ret til at indvinde materialerne i det pågældende område.

Varigheden af tilladelse

Forinden Crown Estate giver en indvindingstilladelse, gennemfører Department for Communities and Local Government en høring af offentligheden. Denne såkaldte "Government View"-procedure skal bl.a. tjene til opfyldelse af VVM-direktivet. Hvis Department for Communities and Local Government på denne baggrund kan sige god for indvindingen, meddeler Crown Estate tilladelse.

Indvindingstilladelser gives normalt for 10 år med efterfølgende mulighed for forlængelse i først yderligere 10 år, derefter 5 år og endeligt yderligere 5 år. Tidligere blev tilladelserne meddelt for 15 år, hvilket indvindingsindustrien var utilfredse med.

Proceduren med at meddele tilladelse på baggrund af offentlig høring vil snart blive afløst af nye regler på baggrund af EU-direktiverne 85/337/EF og 92/43/EF. Ændringen omfatter England, Nordirland og Wales, mens Skotland indfører deres egne regler.

Den nye procedure medfører, at indvindingstilladelsen vil blive meddelt af Department for Communities and Local Government til Crown Estate som ejer af kontinentalsoklen. Crown Estate vil herefter kunne indgå aftale med råstofselskaber om selve indvindingen.

Indvindingsrettigheder i Tyskland

Retten til at indvinde råstoffer på havområder er reguleret ved Bundesberggesetz.

Initiativretten

Initiativet til indvinding i nye områder bliver altid taget af de private indvindere. Landesbergamt har aldrig udbudt efterforskning eller indvinding til bestemte områder, og der er heller ikke planer om et sådant system.

Varigheden af tilladelser

Råstofselskaber kan få tilladelse til at søge efter råstoffer i et bestemt område ved at ansøge præsidenten for Landesbergamt herom. Tilladelsen gives for maks. 5 år.

Når et råstofselskab har fundet materialer, som det ønsker at udnytte, skal det søge om tilladelse til indvinding. Selskabet skal sende planlægningsmyndigheden en udførlig plan med beskrivelse af tekniske data og de miljømæssige påvirkning ved indvindingen. Når planlægningsmyndigheden har godkendt projektet, vil Landesbergamt meddele tilladelsen. Tilladelsen er eksklusiv. En indvindingstilladelse kan maks. gives for 50 år, men vil normalt blive meddelt for 30 år.

Hvor to selskaber søger om at udnytte materialer i det samme område, vil Landesbergamt vælge den ansøger, hvis projekt vil give den bedste udnyttelse henset til kvantitet og indvindingshastighed, og som yder den højeste indvindingsafgift til Staten.

Når indvinderen har fået en tilladelse, giver det indvinderen samme rettigheder som ejeren af området, idet rettighederne i henhold til tilladelsen er beskyttet af Bürgerliches Gesetzbuch.

Såfremt Landesbergamt modtager en ansøgning til udnyttelse af råstoffer i et område, der helt eller delvist er sammenfaldende med et område, hvor et selskab har ret til at efterforske, skal Landesbergamt underrette efterforskeren. Efterforskeren har da 3 måneder til at søge tilladelse til indvinding i det område, han efterforsker i, og han vil da have fortrinsret til indvinding i dette område.

Tilladelser til at efterforske eller indvinde kan overdrages til andre.

HTSi

ERHVERVSORGANISATIONEN

Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen

sns@sns.dk
cc: jhg@sns.dk

Dato: 14. december 2006
Deres ref.: J.nr. SNS-704-00004
Vores ref.: KKO/meh

Høring om udkast til ændring af råstofloven

HTSi har den 2. november 2006 modtaget ovennævnte udkast til bekendtgørelse.

For god ordens skyld skal der gøres opmærksom på, at udkastet ikke giver anledning til kommentarer fra HTSIs side.

Med venlig hilsen

Kana K. Østergaard
Direktør

Mette Hørgel
Miljøchef

HTSi
Børsen
DK-1217 København K
Danish Chamber
of Commerce
Nye ramme
T: +45 33 25 5000
F: +45 33 25 5001
E: htsi@htsi.dk
I: www.htsidk

HTSi fusionerer
pr. 1.1.2007 med
Dansk Handel & Service
og bliver til
Dansk Erhverv

DEPARTEMENTET

Dato 15. december 2006
J. nr. 359-16
Deres ref. SNS-704-00004
Sagsbeh. INE

Ida Neermark
Telefon 33 92 43 68
Telefax 33 38 14 33
ine@trm.dk

Transport- og Energiministeriet
Bro- og Havnekontoret
Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K
brooghavn@trm.dk

Telefon 33 92 33 55
www.trm.dk
Giro 3 00 27 64
EAN 5798000893429
CVR 43265717

Skov- og Naturstyrelsen
sns@sns.dk

Høring om udkast til ændring af råstofloven

Transport- og Energiministeriet har modtaget forslag til ændring af lov om råstoffer i høring fra Skov- og Naturstyrelsen.

Transport- og Energiministeriet har særligt bemærket sig, at betaling af vederlag for indvinding af råstoffer på søterritoriet ikke kan kræves, hvis råstofferne skal anvendes til kystbeskyttelse eller til lovbundne anlægsarbejder på søterritoriet og kontinentalsoklen.

Transport- og Energiministeriet og Kystdirektoratet har følgende bemærkninger til udkastet til ændring af lov om råstoffer:

I § 1, nr. 12, henvises der i ny § 21, stk. 5 til lovens § 2, stk. 2. Der menes formentlig § 20, stk. 2.

I § 1, nr. 12, er bestemmelsen i ny § 21, stk. 6, om afgiftsfritagelse for indvinding til kystbeskyttelse fortsat afhængig af, at kystbeskyttelsen udføres på grundlag af en tilladelse fra Kystdirektoratet eller en lov. Det betyder, at der ved en streng fortolkning ikke er afgiftsfritagelse for Kystdirektoratets arbejder på Vestkysten. I de almindelige bemærkninger er det i afsnit 2.2. nr. 3, (side 12) anført, at al indvinding til kystbeskyttelse vil være vederlagsfri.

Det foreslås derfor, at § 21, stk. 6, 1. pkt., formuleres således:

"I indvindingstilladelser, hvor råstofferne benyttes til kystbeskyttelse i henhold til en tilladelse fra Kystdirektoratet, eller i henhold til aftale med Kystdirektoratet, kan der ikke stilles vilkår om betaling af vederlag."

I bemærkningerne til bestemmelsen (side 22, næstsidste afsnit) foreslås følgende tekst:

"I en tilladelse til indvinding til kystbeskyttelse, uanset om kystbeskyttelsen udføres på grundlag af en tilladelse fra Kystdirektoratet i henhold til lov om kystbeskyttelse, eller udføres på grundlag af en aftale mellem Kystdirektoratet og andre offentlige myndigheder som en samfundsmæssig opgave, kan der ikke stilles vilkår om vederlag. Det samme gælder for indvinding til lovbestemte anlæg på søterritoriet, jf. stk. 6. Lovforslaget medfører således ingen ændringer i forhold til de kystbeskyttelsesopgaver, som Kystdirektoratet deltager i."

KROMANN
REUMERT

ADVOKATFIRMA

E-MAIL

Skov- og Naturstyrelsen
Att.: Jette Haugaard
Haraldsgade 53
2100 København Ø

SUNDKROGSGADE 5
DK-2100 KØBENHAVN Ø
TEL +45 70 12 12 11
FAX +45 70 12 13 11
DIR +45 38 77 44 17
MDI@KROMANNREUMERT.COM
WWW.KROMANNREUMERT.COM

15. december 2006
159177 MDI/mdi
Dok. nr.: 1404894-2

HØRING OM UDKAST TIL LOV OM ÆNDRING AF RÅSTOFLOVEN

På vegne Royal Boskalis Westminster nv (herefter "Boskalis") fremsendes hermed bemærkninger til udkast til lov om ændring af Råstofloven af 2. november 2006 (herefter "Høringsudkastet").

Indledningsvis bemærkes, at Boskalis er meget tilfredse med, at der nu er taget initiativ til ophævelse af Råstoflovens § 19 om fartøjsgodkendelse på baggrund af Konkurrencerådets anbefaling og EU-Kommissionens henvendelse om uforeneligheden mellem den danske Råstoflov og den dermed forbundne forvaltningspraksis og EF-traktatens artikel 49. Boskalis opfordrer til, at ophævelsen foretages hurtigst muligt, og at en eventuel overgangsordning alene gælder til 1. januar 2010.

Herudover har vi følgende bemærkninger:

1. **OVERGANGSORDNING**

Det fremgår af Høringsudkastet, at lovforslaget af hensyn til miljø- og forsyningssikkerhed indeholder en overgangsordning, hvorefter der i de områder, hvor der efter de nu gældende regler er givet indvindingsstilladelse, kun må anvendes indvindingsmateriel på under 2.000 m³ indtil den 1. januar 2010. Indehavere af eneretstilladelser vil efter ansøgning kunne søge om dispensation fra overgangsordningen.

Der foreligger ikke nogen dokumentation for, at der reelt er behov for en overgangsordning i forbindelse med den forestående lovændring, hverken med henblik på at beskytte den daglige råstofforsyning eller med henblik på at overvåge og beskytte miljøet. Sidstnævnte anerkendes da også i bemærkningerne, hvor det fremgår, at de konkrete indvindingsarbejder, hvor der har været anvendt indvindingsmateriel med en lastekapacitet større end 2.000 m³, ikke har medført større miljøbelastning end ved anvendelse af indvindingsmateriel med en lastekapacitet på 2.000 m³ eller derunder.

Hvis en overgangsordning anses for nødvendig for at sikre den daglige råstofforsyning, bør en sådan regulering alene finde anvendelse på sådanne aktiviteter, som vedrører den daglige råstofforsyning, og ikke udstrækkes til også at omfatte andre aktiviteter i forbindelse med større bygge- og anlægsprojekter, herunder sådanne som har været genstand for udbud. Forsyningssikkerheden er alene relevant i forbindelse med den daglige råstofforsyning og ikke i forbindelse med større bygge- og anlægsprojekter. En overgangsordning med en kapacitetsgrænse på 2.000 m³ bør derfor begrænses til alene at gælde aktiviteter relateret til den daglige råstofforsyning.

Skov- og Naturstyrelsen har på informationsmødet den 23. november 2006 oplyst, at overgangsordningen skulle indebære, at kapacitetsgrænsen på de 2.000 m³ alene vil blive opretholdt i konverteringsområderne indtil den 1. januar 2010. Indehavere af eneretstilladelser, som f.eks. Kystdirektoratet, vil efter ansøgning kunne søge om dispensation fra overgangsordningen. Herudover vil der ikke blive opretholdt en kapacitetsgrænse i overgangsperioden, hvilket betyder, at der ikke vil blive opretholdt en generel kapacitetsgrænse i forbindelse med alle tilladelser meddelt efter den nye lov.

Det er vores forståelse, at dette indebærer, at overgangsordningen med kapacitetsgrænsen på 2.000 m³ i praksis vil være begrænset til at gælde aktiviteter relateret til den daglige råstofforsyning, og at overgangsordningen derfor ikke vil gælde i forbindelse med større bygge- og anlægsprojekter, herunder sådanne som har været genstand for udbud. I så fald kan Boskalis acceptere overgangsordningen. Boskalis anser det endvidere for positivt, at Kystdirektoratet har mulighed for at opnå dispensation fra kapacitetsgrænsen på de 2.000 m³.

Ser man imidlertid på ordlyden af lovforslagets § 2, stk. 4 og 5, fremgår det, at:

Stk. 4. Indtil den 1. januar 2010 må der alene anvendes indvindingsmateriel med lastekapacitet på op til 2.000 m³ til indvinding, hvortil der er givet indvindingstilladelse efter de hidtil gældende regler og efter denne lovs § 20.

Stk. 5. Miljøministeren kan efter ansøgning fra en indehaver af en indvindingstilladelse med eneret dispensere fra stk. 3, såfremt det godtgøres, at anvendelse af indvindingsmateriel med lastekapacitet større end 2.000 m³ ikke medfører øgede miljø- og naturmæssige effekter. [Vores understregning]

Det er vores opfattelse, at formuleringen af bestemmelsen indebærer, at kapacitetsgrænsen på de 2.000 m³ vil være det generelle udgangspunkt indtil den 1. januar 2010, og at kapacitetsgrænsen således også vil gælde for alle tilladelser meddelt efter den nye lov.

Boskalis kan ikke tilslutte sig en overgangsordning, hvor det generelle udgangspunkt vil være en kapacitetsgrænse på 2.000 m³, og hvor dispensation fra kapacitetsgrænsen kræver dokumentation for, at anvendelse af indvindingsmateriel med kapacitet større end 2.000 m³ ikke medfører øgede miljø- og naturmæssige effekter. En sådan ordning vil ikke være proportional og vil klart være mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at beskytte den daglige råstofforsyning og miljøet.

Der er vores opfattelse, at der ikke er overensstemmelse mellem den overgangsordning, som man - ifølge Skov- og Naturstyrelsens oplysninger på Informationsmødet den 23. november 2006 - ønsker at gennemføre og ordlyden af bestemmelsen.

Ordlyden af bestemmelsen bør derfor præciseres, så det fremgår, at kapacitetsgrænsen ikke også gælder tilladelser meddelt efter den nye lov ved at slette ordene "og efter denne lovs § 20" i § 2, stk. 4.

Det bør endvidere udtrykkeligt fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at kapacitetsgrænsen på de 2.000 m³ alene gælder indtil 1. januar 2010 for tilladelser til indvinding inden for konverteringsområderne meddelt efter den hidtil gældende lovgivning, og at der ikke gælder en kapacitetsgrænse på 2.000 m³ i forbindelse med tilladelser meddelt efter den nye lov, herunder ikke i forbindelse med større bygge- og anlægsprojekter.

Dette kan ske ved at indsætte følgende i bemærkningerne til lovforslaget:

"Lastekapacitetsgrænsen på 2.000 m³ gælder alene indtil 1. januar 2010 for tilladelser til indvinding inden for konverteringsområderne meddelt efter de hidtil gældende regler, og der gælder ikke en kapacitetsgrænse på 2.000 m³ for tilladelser meddelt efter den nye lov, herunder ikke i forbindelse med større bygge- og anlægsprojekter."

For god ordens skyld bemærkes endvidere, at henvisningen i § 2, stk. 5 til "stk. 3" skal ændres til en henvisning til "stk. 4".

2. ØVRIGE BEMÆRKNINGER

Høringsudkastet giver anledning til enkelte yderligere bemærkninger:

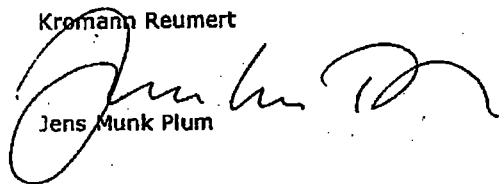
- Det fremgår af Høringsudkastet, at råstofferne i dag er gratis, men at der under den nye lov skal betales vederlag for retten til at indvinde råstoffer på havet. For god ordens skyld bør det præciseres, at råstofafgiften på DKK 5 pr. m³, der betales i dag, fortsat vil være gældende under den nye lov.

KROMANN
REUMERT

- De nærmere kriterier for, hvornår det kræves, at en ansøger efter offentligt udbud eller en bygherre efter ansøgning foretager en miljøvurdering i forbindelse med efterforskning og indvinding, og for hvilket omfang en sådan miljøvurdering skal have, bør præciseres.

Hvis ovennævnte måtte give anledning til spørgsmål eller bemærkninger, står vi selvfølgelig til rådighed.

Med venlig hilsen
Kromann Reumert

Jens Munk Plum

Miljøminister Connie Hedegaard
Miljøministeriet
Højbro Plads 4
DK-1200 København K

Aarhus den 14. december 2006

Vedr.: Høring om udkast til ændring af råstofloven

Med henvisning til møde mellem branchen og Skov- og Naturstyrelse afholdt den 23. november d.å., samt udkast til ændring af råstofloven, tillader vi os på vegne af vores principal Van Oord Danmark A/S, at fremsende vores bemærkninger til disse.

Af lovudkastet fremgår det, at der frem til 2010 fortsat vil være en tonnagebegrænsning på 2.000 m³, på de områder som er udlagt inden lovens vedtagelse. Dette med et argument om ikke at tømme områderne med større tonnager, hvilket virker helt ulogisk. Hvis det er intentionen at begrænse indvindingerne i områderne, kan dette gøres ved at fastsætte et loft på de årlige kvantiteter, uden at skabe konkurrenceforvriddning.

Vi finder en sådan tonnagebegrænsning helt uacceptabel og åbenlys stridende mod EU traktatens artikel 49 og i øvrigt helt i modstrid med Konkurrencestyrelsens anbefalinger. Mange af de udenlandske aktører, som ønsker adgang til det danske marked, har investeret i moderne og større tonnager, som kan udfører disse opgaver på bedste miljømæssig måde og til bedste mulige priser, til fordel for kunderne. Antallet af skibe under 2.000 m³ loftet er derfor meget begrænset og den fortsat opretholdelse af forslået tonnage begrænsning vil derfor medføre endnu 3 år uden reel konkurrence på området.

Vi imødeser en ny lov som skaber fri og sund konkurrence for alle uden hensyntagen til private danske virksomheders særinteresser.

Med venlig hilsen

Aros Marine Consulting / på vegne af Van Oord

Flemming Lauridsen

Kopi af dette brev er sendt til :
Skov- og Naturstyrelsen, Peter Pouplier
Konkurrencestyrelsen, Michael Fibiger

Haugaard, Jette

Fra: Hans Lei Johansen From [hjf@skm.dk]
Sendt: 14. december 2006 17:38
Til: Haugaard, Jette; SNS Skov- og Naturstyrelsens hovedpostkasse
Emne: høring over ændring i råstofloven

Ved en gennemgang har jeg ikke fundet noget grundlag for bemærkninger herfra Skatteministeriet. Hvis du er opmærksom på emner af skattemæssig relevans, må du meget gerne kontakte mig.

Mvh

Hans From
Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
tlf.: 33 92 44 85
email : hjf@skm.dk

Haugaard, Jette

Fra: Peter Navntoft [pn@kum.dk]

Sendt: 13. december 2006 16:54

Til: SNS Skov- og Naturstyrelsens hovedpostkasse

Cc: Christensen, Ditte; sussim@kulturarv.dk; Sara Sophie Fuglsang-Damgaard; Ann Hein

Emne: Bemærkninger til forslag til ændring af råstofloven

Skov- og Naturstyrelsen sendte den 2. november 2006 ovennævnte lovforslag i høring. I den anledning kan jeg meddele, at Kulturministeriet på baggrund af Kulturarvsstyrelsens vurdering, ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen
Peter Navntoft
Kulturministeriet
Kulturbevaringskontoret
pn@kum.dk
tlf. +45 33 92 98 27

Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

12. december 2006
Eksp.nr. 419674
/MEO-DEP

Høring af forslag til ændring af råstoflov

Hermed fremsendes Økonomi- og Erhvervsministeriets høringssvar til høring af forslag til ændring af råstoflov.

I forslaget lægges der op til, at indvindingstilladelser, som ikke vedrører en beskeden lokal forsyning, fremover skal tildeles som enerettigheder på baggrund af udbud. Udbudsinstrumentet er i mange situationer meget hensigtsmæssigt med henblik på at skabe konkurrence om adgangen til et marked. Men der vil dog også kunne være situationer, hvor adgangen til bestemte råstofforekomster er den helt afgørende forudsætning for at kunne drive virksomhed (dvs. for den løbende konkurrence på markedet for levering af fx materialer til betonindustrien). I sådanne situationer vil tildeling af eneret efter udbud kunne have konkurrencebegrænsende virkninger. Der bør derfor i loven være mulighed for, at udbud i sådanne situationer tilrettelægges med henblik på at sikre flere eller alle virksomheder lige adgang til indvinding fra forekomsten.

Høringen af forslag til ændring af råstoflov har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) som bemærker følgende:

"Lovforslaget omhandler regler for indvinding på havet (sten, grus og sand). Derudover er der en række konsekvensrettelser som følge af kommunalreformen og en række EU-direktiver.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget foreslår en ophævelse af råstoflovens § 19 om fartøjsgodkendelse som følge af anbefalinger fra Konkurrencerådet og Konkurrencestyrelsen om, at de nuværende regler er markedsafskærmende og hindrer fri konkurrence på markedet for råstofindvinding fra havbunden. Såfremt forslaget vedtages vil det medføre en positiv strukturel konsekvens, idet den friere konkurrence medfører lavere omkostninger i den danske bygge- og anlægsbranche. Derudover lægges der i forslaget op til at ændre råstoflovens § 20 således, at der i fremtiden skal betales vederlag for de tildelte tilladelser. Denne direkte konsekvens antages at ligge i størrelsesordenen ca. 15 mio. kr. om året.

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Administrative konsekvenser

Den ovennævnte ophævelse af råstoflovens § 19 om fartøjsgodkendelser forventes at medføre en mindre lettelse af de administrative byrder for erhvervslivet.

CKR kan på den baggrund foreslå følgende tekst til den del af lovforslagets bemærkninger, der omhandler forslagens økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

”Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. CKR vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser i et omfang, der berettiger, at lovforslaget bliver forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.”

De administrative lettelser ved nærværende lovforslag vil blive opgjort i forbindelse med AMVAB-basismålingen i efteråret 2007.

Kommunikation

For at undgå unødige byrder for erhvervslivet, bør der udarbejdes en kommunikationsplan for loven, som beskrives i lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet. Kommunikationsplanen skal bl.a. sikre, at virksomhederne informeres om loven i rette tid, at de forstår formålet med loven, og hvad loven betyder for dem. En online-guide til at lave kommunikationsplanen med findes på www.kommunikationsguide.dk.”

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ingen yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

Mette Olsen
Kontorfuldmægtig

WWF for a living planet®

WWF Verdensnaturfonden

Ryøsgade 3F.
2200 København N

Tlf. 35363635
Fax 35247888
wwf@wwf.dk
www.wwf.dk

Miljøministeriet,
Skov- og Naturstyrelsen,
Haraldsgade 53,
2100 København Ø.

København 8.12.2006.

Att: Jette Haugaard.

Høringssvar vedr. Udkast til ændring af råstofloven.

Med brev af 2. november 2006 har Miljøministeriet fremsendt ovennævnte lovudkast i høring.

Vi har i den forbindelse følgende kommentarer:

Generelt optræder ordet "bæredygtig" adskillige gange i bemærkningerne til lovforslaget, uden at det på nogen måde forklares hvad der menes eller hvordan "bæredygtigheden" sikres i det pågældende afsnit.

Ud fra en betragtning om *økologisk bæredygtighed* kan det overordnet anføres, at så snart der er tale om fjernelse af ral og sten, vil det pågældende habitat for altid være væk, således at disse aktiviteter som princip aldrig kan betragtes som "økologisk bæredygtige". Er der tale om sandindvinding *kan* det forholde sig således at bunden kan retableres – især efter slæbesugning og af naturlige årsager – hvorfor ordet i denne forbindelse kan give mening.

Men det bør præciseres i teksten.

Der er ikke mange oplysninger om hvordan råstofindvindingserhvervet vil se ud som følge af lovændringerne efter fx 3 eller 5 eller 10 år. Det antydes at der vil kunne etableres sig færre store virksomheder som erstatning for mange mindre.

En konkret vurdering af den sandsynlige udvikling inden for erhvervet vil være væsentlig for en vurdering af hvorvidt der er tale om "økologisk bæredygtighed" og generelt om hvorvidt aktiviteterne kan siges *ikke* at skade Natura 2000 netværket af beskyttede havområder. Vi skal anbefale at Styrelsen iværksætter et overvågningsprogram, både på de aktuelle indvindingspladser og omkring udviklingen i erhvervet til brug for jævnlige vurderinger af "bæredygtigheden" i bred forstand.

Lovforslaget bør ledsages af et kort hvoraf det fremgår hvor de aktuelle og/eller fremtidige indvindingsområder placerer sig, samt oplysninger om de potentielle indvindingsmængder og deres type inden for hvert område.

for a living planet®

Pkt. 10 og 11: Det fremgår af *bemærkningerne* til disse punkter på s. 22 at de skal præcisere at " – tilladelse kun kan gives til indvindinger der ikke påvirker muligheden for at have eller opnå gunstig bevaringsstatus i et internationalt naturbeskyttelsesområde." Dette fremgår imidlertid ikke af selve lovteksten, hvilket er uheldigt da bemærkninger ikke har retsgyldig virkning.

Pkt. 15: Det fremgår af det nye stykke 2 i § 24 at ministeren kan begrænse eller tilbagekalde en tilladelse efter § 20 såfremt det viser sig at indvindingen har betydelige konsekvenser for målsætningen for internationale naturbeskyttelsesområder. Det fremgår imidlertid ikke hvornår en sådan begrænsning eller tilbagekaldelse træder i kraft, dvs. hvor lang tid en indvinder har til at ændre sin indvinding.

Side 7: Det fremgår af de generelle bemærkninger afsnit 3 på side 7 at "Af hensyn til gennemførelsen af EU's habitatdirektiv indeholder lovforslaget nogle justeringer som præciserer lovteksten i forhold til direktivet."

Det fremgår ikke hvilke justeringer der her er tale om, hvilket bør præciseres i den endelige udgave af bemærkningerne.

Med venlig hilsen

Peter Blanner
Hav- og Fiskerimedarbejder,
WWF Danmark

Haugaard, Jette

Fra: Lisa Nielsen [LN@fvd.dk]

Sendt: 5. december 2006 11:40

Til: Haugaard, Jette

Emne: Vedrørende høring om udkast til ændring af råstofloven (J.nr. SNS-704-00004)

Skov- og Naturstyrelsen
Jette Haugaard

Under henvisning til din skrivelse af 2. november 2006 vedrørende høring om udkast til ændring af råstofloven skal jeg hermed meddele, at foreningen ikke har nogen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Lisa Nielsen

Foreningen af Vandværker i Danmark
Solrød Center 22 C
2680 Solrød Strand
Tlf.nr. 56 14 42 42
www.fvd.dk

Haugaard, Jette

Fra: Jørn Nissen [JNI@at.dk]

Sendt: 22. november 2006 11:21

Til: SNS Skov- og Naturstyrelsens hovedpostkasse

Cc: Haugaard, Jette

Emne: Høring ved brev af 2. november 2006 om udkast til ændring af råstoffoven

Til

Miljøministeriet
Skov- og Naturstyrelsen
Landsplanområdet

(j.nr. SNS-704-00004)

Arbejdstilsynet har gennemgået forslag til ændring af lov om råstoffer, hvilket ikke har givet anledning til særlige bemærkninger.

Venlig hilsen

Jørn Nissen
tlf. 72 20 89 72
e-mail jni@at.dk

Skov- og Naturstyrelsen

sns@sns.dk
jhg@sns.dk

Dato: 16. november 2006
Kontor: FVJUR
J.nr.: 2006-090/12-315

Sagsbeh.: CTA

Skov- og Naturstyrelsen har ved brev af 15. november 2006 anmodet Indenrigs- og Sundhedsministeriet om bemærkninger til udkast til ændring af råstofloven. Der henvises til j.nr. SNS-704-00004.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har ingen bemærkninger til udkastet.

Med venlig hilsen

Christian Trolle Andersen

Dansk Land- og Strandjagt

18-12-06

Miljøministeriet

Skov og Naturstyrelsen

Landsplanområdet

J.nr.SNS-704-00004

Ref. Jhg

Vedr. Høring om udkast til ændring af råstofloven.

Dansk Land og Strandjagt har gennemgået høringsbrevet og forslaget om udvidet indvending af råstoffer i den Danske undergrund.

Dansk Land og Strandjagt mener, det er en opgave for kommunalbestyrelser i de berørte områder, dog med betænknings om at EU ikke får udvidet beføjelser til, med udenlandske interessent selskaber lov at ødelægge den Danske havbund.

Karl Johan Rasmussen/Finn Madsen

Dansk Land og Strandjagt.

Finn Madsen,
Vestergade 44,
9900 Frederikshavn
Tlf/ Fax: 98 42 38 40 / Mobil 40593883

Dansk Land og Strandjagt
Tlf: 61609292
Internet: www.dls-jagt.dk
E-mail: formand@dls-jagt.dk

Haugaard, Jette

Fra: Christensen, Ditte
Sendt: 8. november 2006 11:34
Til: Haugaard, Jette
Emne: VS: Svar: E-mail

to.

Ditte

Fra: Lene Strøm Pedersen [mailto:Lpe@fyens-amt.dk]
Sendt: 6. november 2006 09:27
Til: Christensen, Ditte
Cc: formand@davi.dk
Emne: Svar: E-mail

Kære Ditte Christensen,

MINA er tegnet ved bestyrelsen. Den naturlige indgang er derfor vores formand Poul Vang Nielsen formand@davi.dk

Desværre kan jeg oplyse, at MINA ikke har ressourcer til at kommentere ny lovgivning, hvorfor fremsendte udkast ikke vil blive behandlet.

Venlig hilsen

Lene Strøm Pedersen
Miljøtekniker
Fyens Amt
Ørbækvej 100
5220 Odense SØ
Tlf: 65 56 18 87
Fax: 65 56 15 05
E-mail: lpe@fyens-amt.dk

>>> "Christensen, Ditte" <DCH@sns.dk> 2. november 2006 16:07:20 >>>

Undskyld vi henvender os på denne måde, men vi har her i Skov- og Naturstyrelsen forsøgt, at komme i kontakt med MINA, idet vi er i gang med at sende udkast til råstoflov i høring, men det ser ikke ud til, at MINA har en e-mai-adresse.

Hvis I har en så send den gerne til mig.

Hilsen

Ditte Christensen

Skov- og Naturstyrelsen

Tlf: 39472165

Skov- og Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Att.: Jette Haugaard

Sendes pr. e-post: sns@sns.dk og jhg@sns.dk

Høring over forslag til ændring af råstoflov – j.nr. SNS-704-00004

Med henvisning til Skov- og Naturstyrelsens e-post af 2. november 2006 vedrørende ovenstående skal Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling meddele, at vi ikke har bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Bente Olsen
Chefkonsulent

6. november 2006

Ministeriet for Videnskab
Teknologi og Udvikling
Bredgade 43
1260 København K
Telefon 3392 9700
Telefax 3332 3501
E-post vtu@vtu.dk
Netsted www.vtu.dk
CVR-nr. 1680 5408

Sagsbehandler
Bente Olsen
Telefon 3392 9991
Telefax 3332 5013
E-post bol@vtu.dk

Sagsnr. 06-008686
Dok nr. 43782
Side 1/1

Haugaard, Jette

Fra: Queiser, Gitte Kollerup
Sendt: 7. november 2006 12:50
Til: Haugaard, Jette
Emne: VS: Høring af forslag til ændring af råstoflov.

Med venlig hilsen

Kontorfuldmægtig Gitte Kollerup Queiser

Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen

Landsplanområdet

Haraldsgade 53, 2100 København Ø

Tlf. 3947 2000 direkte 3947 2150

E-mail gkq@sns.dk

Officiel E-post bedes sendt til sns@sns.dk

Fra: Gitte Merete Nagel [<mailto:GMN@da.dk>] På vegne af Dansk Arbejdsgiverforening
Sendt: 7. november 2006 12:05
Til: Queiser, Gitte Kollerup
Emne: SV: Høring af forslag til ændring af råstoflov.

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af den 2. november 2006 vedrørende høring af forslag til ændring af råstoflov skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Nils Trampe, sekretariatschef

Fra: Queiser, Gitte Kollerup [<mailto:gkq@sns.dk>]
Sendt: 2. november 2006 14:46
Til: brm@frederikshavn.dk; casani@casani-saj.dk; Dansk Arbejdsgiverforening; Dansk Landbrug, Hovedpostkasse; danva@danva.dk; dhs@dhs.dk; di@di.dk; DMU DMU; dn@dn.dk; dof@dof.dk; dp@mse-grus.dk; ds@sejlsport.dk; dsf@sportsdykning.dk; fbe@vanoord.com; ffd@post3.tele.dk; flintholm@bjerrum-jensen.dk; formand@dls-jagt.dk; fri@frinet.dk; GEUS; hoeringssager@htsi.dk; ibf@ibf.dk; info@arossip.com; info@byggesoc.dk; info@danskbyggeri.dk; info@ecocouncil.dk; info@mussek.dk; info@nordic.greenpeace.org; jette.rohde@stenoggrus.dk; jkn@di.dk; Juridisk kontor; kalktegl@mail.dk; KMS - Kort & Matrikelstyrelsens hovedpostkasse; krogshs@krogshs-as.dk; kruse@mail.tele.dk; landbrugsraadet@landbrugsraadet.dk; lev@lunderskov-entr.dk; llh@levende-hav.dk; mail@fiskeriforening.dk; mail@rohde-nielsen.dk; mdi@kromannreumert.com; Miljøklagenævnets hovedpostkasse; MIM hovedpostkasse; mina@mina.dk; MST hovedpostkasse; Naturklagenævnets hovedpostkasse; pa@gfklaw.dk; pbj@danskbyggeri.dk; pihl@pihl-as.dk; post@sportsfiskerforbundet.dk; Presse- og Informationskontoret; regioner@regioner.dk; rgs90@rgs.dk; s.o.h.t@mail.dk; samfund@advocom.dk; SNS Driftsområdet; SNS Landområdet; SNS Landsplanområdet; SNS Naturområdet; soematerialer@ncc.dk; storebaelt@mail.tele.dk; tj@tjas.dk; vgram@stofanet.dk; vj@pvsand.dk; wwf@wwf.dk; Åå Arbejdstilsynet; Åå Beskæftigelsesministeriet; Åå Finansministeriet; Åå Forsvarsministeriet; Åå Fredningsnævnet for Ringkøbing Amt (formand og suppleant); Åå Friluftsrådet; Åå Indenrigs- og Sundhedsministeriet; Åå Justitsministeriet; Åå KL; Åå Kulturarvsstyrelsen; Åå Kulturministeriet; Åå Kystdirektoratet; Åå Ministeriet for Fødevarer, Landbrug

og Fiskeri; åå Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling; åå Skatteministeriet; åå Statsministeriet; åå Transport- og Energiministeriet; åå Udenrigsministeriet; åå Vejle Amt; åå Økonomi- og Erhvervsministeriet

Emne: Høring af forslag til ændring af råstoflov.

Hermed vedlægges høringsliste, høringsbrev samt lovforslag til ændring af råstofloven.

<<SJ20061102125248346 [DOR494451].rtf>> <<SJ20061102125105581 [DOR494443].doc>>
<<SJ20061102122546429 [DOR495880].doc>>

Med venlig hilsen
F. Jette Haugaard

Kontorfuldmægtig Gitte Kollerup Queiser
Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen
Landsplanområdet
Heraldsgade 53, 2100 København Ø
Tlf. 3947 2000 direkte 3947 2150
E-mail gkq@sns.dk
Officiel E-post bedes sendt til sns@sns.dk